

Εξομοιωμένη διαφήμιση κατά χρονογράφον αποκλειστικήν.

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΞΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Άρθρα σύμφωνα με πρόγραμμα της "Σαλπιδας" κατ'εξομοίωσιν διαφήμιση.

Συνδρομή έτησία προπληρωτία.
'Εν Κύπρω.....Σελ. 8.
'Εν τῷ 'Εξωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Παύσασθε ληρούντες, καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζοντες, καὶ κέραια ἀλλήλοις φύοντες,
καὶ κροκοδείλους ποιούντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Ἡ θρησκεία οἶχεταί.

|| — ||

Ἀγαπητὲ λαέ!

Δὲν ξέυρεις ὅτι ἔς τὸν κόσμον δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος χωρὶς νὰ ἔχη μιάν θρησκείαν; Δὲν βλέπεις ὅτι ἕκαστος ἀγαπᾷ ὡς πρέπει τὴν θρησκείαν του, καὶ φυλάττει μὲ μεγάλην προσοχὴν τὰ παραγγέλματα καὶ τὰς διατάξεις τῆς θρησκείας του; Δὲν ξέυρεις ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ἀποστρέφεται τὸν ἄθρησκον ἄνθρωπον ἂν τύχη νὰ εὐρεθῆ κανεὶς τοιοῦτος; Καὶ ὅμως δυστυχῶς ἤρχισαμεν ἡμεῖς νὰ φανερώνωμεν ὅτι δὲν ἔχομεν θρησκείαν, ἐνῶ ἡ θρησκεία μας εἶνε ἡ ὀρθότερα, ἡ ἠθικωτέρα, ἡ εὐγενεσττέρα καὶ ἡ ὑψηλοτέρα ὄλων τῶν ἄλλων θρησκειῶν. πῶς δὲ ἤρχισαμεν νὰ φανερώνωμεν τοῦτο; ἐκ τοῦ ὅτι εὐδεμίαν προσοχὴν δίδωμεν εἰς ὅ,τι μᾶς διατάττει ἡ θρησκεία μας, καὶ σχεδὸν εὐδὲν πράττομεν σύμφωνα μὲ τὰς θελήσεις τῆς. Πῶς εἶνε λοιπὸν δυνατόν νὰ θεωρηθῆ τις χριστιανός, ὅταν δὲν βαδίξῃ σύμφωνα πρὸς τὰς ἐντολάς τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, καὶ ὅταν δὲν ρυθμίζῃ πᾶν ἔργον του πρὸς τὰς θελήσεις τῆς; Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅστις ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τῆς θρησκείας του, ἀδύνατον νὰ ἔχη τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ προδεύῃ τὸ ἔργον του τὸ ὁποῖον κάμνει, καὶ ἔχει πάντοτε

τὴν συνειδήσιν του ταραγμένην, οὐδέποτε δὲ θὰ ἴδῃ πρόσδον.

Θὰ μὲ πῆτε ἴσως «μὰ πῶς σοῦ κατέβη τώρα νὰ μᾶς ψάλλῃς αὐτά;» διότι βλέπω καθαρὰ καθαρὰ ὅτι ἡ θρησκεία ἤρχισε νὰ φεύγῃ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ ἀπεμακρύνθη μάλιστα κάμποσον. «μὰ πῶς τὸ ἐνόησες τοῦτο;» θὰ μὲ πῆτε. Τὸ ἐνόησα σὰς ἀπαντῶ ἐκ τοῦ ὅτι οὐδόλως φυλάττομεν τὰς διατάξεις τῆς θρησκείας ἐκεῖνας ποῦ φαίνονται, καὶ ἐκ τούτου καταλαμβάνω ὅτι δὲν φυλάττομεν οὐδ' ἐκεῖνας ποῦ δὲν φαίνονται. διότι ἀφοῦ ἐκεῖνας ποῦ φαίνονται ἔς τὸν κόσμον δὲν τὰς φυλάττομεν, πῶς εἶνε δυνατόν νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ἐκεῖνας ποῦ πρέπει νὰ κάμνωμεν μυστικὰ τὰς κάμνομεν; Καὶ ποῖσι εἶνε αἱ διατάξεις τῆς θρησκείας ποῦ φαίνονται ἔς τὸν κόσμον καὶ δὲν τὰς φυλάττομεν; τοῦτο θὰ σὰς πῶ τώρα.

Πρῶτον καὶ κύριον εἶνε τὸ ὅτι ἤρχισαμεν νὰ μιτῶμεν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ ἑορτὰς ἀντὶ νὰ σηκωθῶμεν τὸ πρῶτὸ νὰ πᾶμεν νὰ συμπροσευχηθῶμεν εἰς τὸν κοινὸν τῆς προσευχῆς οἶκον καταβαίνοντες ὅλοι ἔς τὰ καφενεῖα τὰ ὁποῖα γεμίζουν ἀπὸ χριστιανούς (ὁ Θεὸς νὰ μᾶς κάμῃ χριστιανούς) καὶ ἡ Ἐκκλησία προσεύχεται μὲ 5-6 γραιάς καὶ 2-3 γέροντας. Οἱ καφετζήδες ὅσοι λέ-

γουν ὅτι εἶνε χριστιανεὶ θὰ σηκωθῶν τὸ πρῶτὸ τὰς Κυριακάς νὰ τρέξουν ἀμέσως ν' ἀνοίξουν τὰ καφενεῖα νὰ φροντίσουν τὰ ὄργανα νὰ ἀρχίσουν οἱ χοροὶ, καὶ ἀδιάφορον ἂν ἡ Ἐκκλησία προσκαλεῖ καὶ μεπολλοὺς μάλιστα κώδιωνας τοὺς χριστιανούς εἰς τὴν προσευχὴν. Οἱ παντοπῶλαι θὰ καταβῶσι τὸ πρῶτὸ ν' ἀνοίξωσι τὰ μαγαζεῖα τῶν νὰ ἐτοιμάσουν τὸ πρᾶγμά των πρὸς πώλησιν καὶ ἀδιάφορον τί ἡμέρα εἶνε, Κυριακὴ ἢ Δευτέρα.

Σκέφθητε τοῦτο ὀλίγον καὶ παραβάετε τὴν χριστιανισμὴν μας μὲ τὴν χριστιανισμὴν τῶν Δυτικῶν, τῶν Πρωτεσταντῶν καὶ λοιπῶν οἱ ὁποῖοι τρέχουν μὲ τέτοιον ζῆλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν των καὶ θὰ δῆτε ὅτι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα χριστιανοί. Παρατηρήσατε ὅμως καὶ τὸ ἄλλο ὅτι ἐκεῖνοι προσδεύουν εἰς κάθε ἔργον των ἐνῶ ἡμεῖς παραπονούμεθα ἀπὸ τὴν τύχην μας.

(ἀκολουθεῖ.)

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 2 Ἰουνίῳ 84.

Κύριε Σαλπιδικά.

Ἀδυνατεῖ κάλαμος νὰ περιγράψῃ τὰ κατὰ τὴν ἐν Λευκωσίᾳ ὑποδοχὴν τοῦ κ. Δ. Α. Κριεζῆ Κυβερνήτου τοῦ "Ναυάρχου Μιαούλη" ἐν τούτοις σοὶ περιγράφω ταῦτα ἕσον τὸ κατὰ δύναμιν.

Κατὰ πρόσκλησιν ἐκ μέρους τοῦ τε Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου

καὶ τῶν κατοίκων Λευκωσίας εὐηρεστήθη ὁ γενναῖος Κυβερνήτης νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του 20 τῶν ἀριθμῶν καὶ ἐτέρων ἰσαριθμῶν μουσικῶν (τὸ ὅλον 40.)

Ἀπὸ τῆς 29ης Μαΐου ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Σκάλας ὅτι τὴν ἐπιώσαν κατὰ τὰς 11 π. μ. Σέλει φάσθη ὁ Κυβερνήτης καὶ οἱ λοιποὶ εἰς Λευκωσίαν. Πάραυτα λοιπὸν 15μελὴς ἐπιτροπὴ ἐκλεχθεῖσα ὑπὸ τῆς πόλεως ἀνέλαβε ἐκ δέξια τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, ἔστησαν ἀψίδα ἐπὶ τοῦ νέου ἀνοίγματος τοῦ τείχους, τοῦ ἐπονομασθέντος ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν "Ἑλληνικὴ Πύλη" (Γιῶνάν Καππουσοῦ), ἐνθα κατὰ προηγουμένην συνεννόησιν ἀπεφασίσθη νὰ γείνη ἡ ὑπόδοχή.

Ἀπὸ πρωΐας δὲ τῆς ἐπιώσεως ἡ τοιτῆς 30 Μαΐου ἅπασα ἡ πόλις εὐρίσκετο εἰς ἀδιάκοπον κίνησιν, νέοι καὶ γέροντες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες μικροὶ καὶ μεγάλοι, διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ καὶ ἐν γένει πᾶσα τάξις καὶ ἡλικία, μὴ ἐξαιρουμένων οὔτε τῶν Προασείων, ἀλλ' οὔτε πλείων ὁ Ὀθωμανῶν, καταλιπόντες τὰς ἐργασίας των συνέρχοντο ἀδρόοι καὶ μετ' ἀφάτου χαρᾶς πρὸς τὸ ὀρισθὲν μέρος τῆς ὑποδοχῆς· ἐκεῖ διεκρίνετο ἡ περικαλλῆς ἀψὶς κεκοσμημένη δι' Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς σημαίας, φέρουσα δὲ καὶ τὰς ἐξῆς ἐπιγραφάς· Ἐπὶ μὲν τῆς πλευρᾶς τῆς εἰσόδου ἐν τῷ μέσῳ μὲν ἐπὶ σανίδος ἐν σχήματι καρδίας "Χαίρετε ἄμμιν ἐλδομένοισιν ἰκάνετ' ἀδελφοί" ἐκατέρωθεν δὲ "Ζήτη ἡ Βασιλισσὴ Βικτωρία" — "Ζήτη Γεώργιος ὁ Α' Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων". Ἐπὶ δὲ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐξόδου ἐν μέσῳ μὲν ἐπὶ σανίδος τοῦ αὐτοῦ σχήματος "Ἀγγέλλειν δ' ἀνιόντας ὁ κείνοισ πισοὶ εἴμεν" ἐκατέρωθεν δὲ "Ζήτη τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος" — "Ζήτη τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος".

Ἀλλὰ καὶ κατ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν πόλιν ἔβλεπεν ὁ περιηγούμενος αὐτὴν τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν σημαϊοσολίστους καὶ ἀνδοσολίστους. Πρὸ τῆς ὀρισμένης δὲ ὥρας ἀφίκοντο οἱ μουσικοὶ οἵτινες ἐτέτοποθετήθησαν ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῆς ἀψίδος.

Κατὰ δὲ τὴν 11ην π. μ. ἀκριβῶς τέσσαρες ἡμέραι προπορευομένων αὐτῶν ἀρετῶν ἐφίππων ἐκ τῶν ἡμετέρων πολιτῶν, ἀνεφάνησαν διευθυνόμενοι πρὸς τὰς ἀψίδας αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀνηρημένοι κνανόλενοι σημαῖαι ἐκυμάτιζον ἐπὶ τοῦ ἀνέμου οὕτως, ὥστε ἐνόμιζέ τις ὅτι ἔβλεπε σημαϊοσολίστα ἑλληνικὰ πλοῖα ἀρῖα διαπλέοντα τὴν θάλασσαν τὸ

τεμία φωνὴ "Ζήτη" ἐξ ὅλου τοῦ πλήθους ἐπλήρωσε τὴν ἀτμοσφαιραν συνοδευομένη ὑπὸ πολλῶν χειροκροτήσεων Μικρὸν τι διάστημα πρὸ τῆς ἀψίδος ὁ γενναῖος Κυβερνήτης, ὁ Ἑλλῆν Πρόξενος Κ. Χ. Ἀνάργυρος μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κυρίας του καὶ ἅπαν τὸ ἐπιτελεῖον ἐφάνησαν καταβαίνοντες τῶν ἀμαξῶν καὶ τοῦτο πρὸς μεγαλειέραν τιμὴν τῆς πόλεως. Πάραυτα ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ πλείων διακεκριμένων πολιτῶν συνώδευσαν αὐτοὺς μέχρι τῆς ἀψίδος, ὅπου πρῶτον ὁ Κυβερνήτης ἐχαιρετίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπιτηδῆς παρὰ τῆς Α. Μακαριότητος ἀπεσιλμένου κ. Κυρίλλου Ἱεροδιδασκάλου κατόπιν ἀπηγγέλθη κατὰλληλος καὶ συγκινητικώτατη προσλαλιά ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου τῶν ἑλλ. ἡμῶν σχολείων κ. Γ. Ν. Καλβάρως (ἰδὲ κατωτέρω) ἔπειτα ὑπὸ τοῦ διδασκάλου τῶν ἑλλ. ἐπίσης σχολείων κ. Χρ. Ἰωαννίδου προσεφέρθη τῷ Κυβερνήτῳ ἀνδοσολίστος σέφανος μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ἐπὶ ταινίας "Ὁ Σύλλογος τῶν Διδασκάλων τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων Λευκωσίας τῷ "Ν. Μιμούλῳ". Μετὰ ταῦτα κατὰλληλον ποιημάτιον ἀπηγγέλθη ὑπὸ τοῦ Συντάκτου τοῦ "Ν. Κ." τοῦτον διεδέξατο θυγάτριον τοῦ δημάρχου κ. Χ. Σ. καὶ μαθήτρια τοῦ Παρθενωγυγείου ἀπαγγέλλασα συγκινητικώτατον ποιημάτιον (ἰδὲ κατωτέρω) καὶ τελευταῖον συγκινητικὴ ἐπίσης προσλαλιά ἀπηγγέλθη καὶ ὑπὸ τῆς Διευθυντρίας τοῦ Παρθενωγυγείου ἡμῶν κ. Ἐλένης Ἀργυρίδου. Ἡ συγκίνησις καὶ ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ πλήθους τοσοῦτον ἐκορυφώθη, ὥστε ἐκάστη προσλαλιά, ἐκάστη σχεδὸν φράσις διεκόπτετο ὑπὸ ζωηρῶν καὶ παραγεταμένων ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτήσεων, τὰς ὁποίας διεδέχετο πλαινίζουσα ἡ μουσικὴ τὸν ἐθνικὸν ὕμνον· ὁ δὲ εὐγενὴς καὶ γενναῖος Κυβερνήτης ἀπεκάλυπτε τὴν κεφαλὴν εἰς ἐκάστην ζητωκραυγὴν.

Τότε ὁ Κυβερνήτης, ὁ Πρόξενος μετὰ τῆς Κυρίας του καὶ ἅπαν τὸ ἐπιτελεῖον παρακολουθοῦμενοι πεζοὶ ὑπὸ τοῦ ἀπείρου πλήθους ζητωκραυγούντος ἔλαβον τὴν πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἄγουσαν διερχόμενοι διὰ μέσου τῆς πόλεως. Πάντες δὲ οἱ κώδωνες τῆς Λευκωσίας κρουόμενοι ἐμήνουν τὴν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἔλευσιν αὐτῶν. Κατ' ὁδὸν δὲ τὸ ὠραῖον φῶλον ἔρραυνεν αὐτοὺς μετὰ διάφορα εὐσμοὶ ἄνθη καὶ ἡδύσματα (κοφέτα). Ἐφθασαν τέλος πάντων εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ὅπου ἀνέμνον αὐτοὺς ὁ πανσέβαστος ἡμῶν Ποι

μενάρχης, οἱ Πανιερώτατοι Μητροπολίται νῦν καὶ πρόην Κυρηναίας, ὁ Καθηγούμενος τῆς Κύκκου καὶ πλῆθος Κληρικῶν ἐκεῖ ἀσπασθέντες τὴν δεξιὰν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ εὐλογηθέντες ὑπ' αὐτοῦ ὠδηγήθησαν εἰς τὸ μέγα Συνοδικὸν, ἐνθα καὶ ἐδέξαντο τὰς ἐπισκέψεις πλείων ἐπισήμων Κυριῶν καὶ Κυριῶν. Κατὰ ταύτην τὴν στιγμήν οἱ μουσικοὶ παραταχθέντες παρὰ τῆ νάρθηκι τῆς ἐκκλησίας ἐπαιάνισαν καὶ πάλιν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Περὶ τὴν 1 μ. μ. διαλυθέντος τοῦ πλήθους παρετέθη ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ πολυτελέστατον γεῦμα τῷ Κυβερνήτῳ, τῷ Προξένῳ μετὰ τῆς Κυρίας του, τῷ Συνταγματάρχῳ Πατᾶ Γεωργίῳ καὶ τέσσαρσιν ἀνωτέροις ἀξιωματικοῖς· τοὺς δὲ λοιποὺς παρέλαβεν ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τοὺς ὠδήγησεν εἰς ξενοδοχεῖα καὶ ἄλλα μέρη ὅπου περιεποιήθη αὐτοὺς πρεπόντως.

Κατὰ τὸ γεῦμα ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ προκόσεις ἐγένοντο αἱ ἐξῆς. Πρῶτος προέτεινε πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὁ Ἑλλῆν Πρόξενος· ἔπειτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ Βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων καὶ παντὸς τοῦ παλατίου αὐτοῦ, εἶτα ὑπὲρ τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας, ὑπὲρ τοῦ Ἑλλῆν ἔθνους, ὑπὲρ τοῦ Κυβερνήτου, Προξένου καὶ οὕτω καθεξῆς.

Περὶ τὴν 4 μ. μ. σαλεῖς ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ὁ ἰδιαιτέρος αὐτοῦ γραμματεὺς κ. Σίγκλαιρ ἐχαιρέτησε τὸν Κυβερνήτην καὶ λοιποὺς καὶ προσεκάλεσεν αὐτοὺς εἰς δεῖπνον. Περὶ δὲ τὴν 6ην μ. μ. ὁ Κυβερνήτης, τοῦ ὁποίου τὸ στήθος ἔλαμπεν ἀποτελοῦν πεποικιλμένον θώρακα ἐκ παρασήμων, ὁ Πρόξενος μετὰ τῆς Κυρίας του καὶ ἅπαν τὸ ἐπιτελεῖον ἐν ἐπισήμοις στολαῖς, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου κ. Πλάντερ καὶ πλείστων ἐφίππων ζαπτιέδων, διηρδύθησαν ἐπὶ ἀμαξῶν πρὸς τὸ Ἀρμοστεῖον ὅπου ὁ Κυβερνήτης, ὁ Πρόξενος μετὰ τῆς Κυρίας του καὶ ὁ Συνταγματάρχης Πατᾶ Γεωργίῳ ἐδείκνυσαν παρὰ τῷ Μ. Ἀρμοστῇ, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν Λευκωσίαν καὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν.

Ἀλλὰ κατ' ἡν στιγμὴν ὁ Κυβερνήτης καὶ οἱ λοιποὶ ἀπερχόμενοι εἰς τὸ Ἀρμοστεῖον διέβαινον διὰ τοῦ νέου ἀνοίγματος τοῦ τείχους, τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὡς ἐκ συνθήματος παρευρεθέντες καὶ οἱ Μουσικοὶ καὶ τοποθετηθέντες εἰς τινα ἐκεῖ πλησίον πλατεῖαν τοῦ τείχους ἐπαιάνισαν πρῶτον τὸν Ἀγγλικὸν ὕμνον καὶ μετὰ ταῦτα ἐπὶ μίαν ὥραν διάφορα τερψίθυμα τεμάχια

ἐπευφυνόμενοι διὰ ζηροτάτων ζητωκραυγῶν ἰπὸ ἀπείρου πλήθους καὶ ἔπειτα διελύθησαν.

Καὶ πάλιν περὶ τὴν 10 μ. μ., κατὰ προηγουμένην ἐντολήν τοῦ Κυβερνήτου ἐπαιάνισαν ἀπέναντι τῆς θύρας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μέχρ' ἵνα ἀφίξεως αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκ τοῦ Ἀρμοστίου, ὅτε διὰ ζηροτάτων καὶ πάλιν ζητωκραυγῶν διελύθη τὸ πλήθος φέρον μεθ' ἑαυτοῦ τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις καὶ εὐχόμενοι τὰ βέλτεστα.

Τὴν δὲ ἐπιούσαν (31 Μαΐου), περὶ τὰς 8 π. μ. ἀνεχώρησαν ἅπαντες διὰ τὴν Σκάλαν διαβάντες διὰ μέσον τῆς ἀγορᾶς καὶ συνοδείθεντες καὶ πάλιν μέχρι τῆς ἀψίδος ὑπόπληστον πλήθος ζητωκραυγούντος μὲν, ἀλλὰ καὶ φέροντος ἐπὶ τοῦ προσωποῦ αὐτοῦ ἐξωγραφισμένην τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ λύπην διὰ τὸν ἀποχαιρετισμόν.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν σας;

Ἐλληνες ναυτίλοι ὡς εἰ παρίστητε!

Διερμηνεύς τῶν αἰσθημάτων τῶν κατωίκων τῆς πόλεως Λευκωσίας περιστάμενος ἡμῶν, προσαγορεύω ἡμᾶς καὶ δι' ἡμῶν τὴν μητέρα Ἑλλάδα, ἣς τὴν κυανόλευκον σημαίαν μεθ' ὑπερηφανείας περιάγετε κατὰ τὰς θαλάσσας τῆς Ἀνατολῆς ἐπ' αἰετοῖς αἰωνοῖς.

Ἐλληνες θαλασσοπόροι χαίρετε!

Οὐδὲν ἐπιληθμονεῖς τῆς καταγωγῆς ἡμῶν οὐδὲ τοὺς πόθους κρύπταντες τοῖς συνδόντας ἡμᾶς μετὰ τῶν ἄλλων ἐκατομμυρίων Ἑλλήνων, ἐκείδοντες ἀφ' ἑσῶν πρὸς τὸν Πλάτην χεῖρας καὶ δεξιὰ αὐτοῦ, ὅπως εὐδοκίησῃ ποτὲ νὰ ζήσωμεν ὑπὸ τὸ σκήπτρον τοῦ συνταγματικοῦ καὶ φιλολάου ἡμῶ Βασιλέως. Τοσοῦτον δὲ μάλλον ἀντιζώμεν εἰς αἰσιώτερον μέλλον, καθ' ὅσον ἀρνούμεθα τὸ θάρρος ἀποτῆς ἐποχῆς, ἐν ᾗ ἀρχεῖ ἡμῶν ἡ μεγαλόφρων Ἀγγλία, τοῦ εὐγενῆ καὶ φιλελευθέρου ἐκείνου ἄδελφου, ὅτε ἡ Ἑλληνισμὸς σύμπας πλεῖστα ὀφείλει. Ναὶ ὑπὸ τοιοῦτου ἔθνους τὴν αἰγίδα διατελούντες, οὐδὲν ἀπειροθεῖδα, ἀλλὰ μάστιγα κειπίθαμεν, ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔθνος θέλει χρησιμώσῃ ποτὲ ὡς γέφυρα πρὸς μετάβασιν καὶ ἡμῶν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἀδελφοί!

Ἐπανερχόμενοι αἰσθεσὶ ἀπόδοτε ἀφ' ἡμῶν τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμόν τοῖς ὁμαίμοις ἡμῶν ἀδελφοῖς, λέγοντες ἅμα αὐτοῖς ὅπως εὐχόμεθα καὶ αὐτοῖς τῆ Παιδοδικασίας Θεῆ ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῶν προσιωπῶν ἡμῶν πόθων. Γένοιτο.

Προσφώνησις ἐμμετρος, αὐτοσχεδαίως μὲν συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Ρώπα, ἀπαγγελθεῖσα δὲ ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Στυλιανῆς Χρ. Σεβέρη, δημάρχου Λευκωσίας.

Τῷ Γενναίῳ Κριεζῇ Κυβερνήτῃ τοῦ «Ν. Μιαούλη» καὶ τῷ Ἐπιτελείῳ αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῇ ἀφίξει Αὐτῶν εἰς Λευκωσίαν.

Ἐπανερχόμενος Σὲ χαιρετίζει Σύμπαν τὸ πλήθος τῶν πολιτῶν Τὸ ὄνομά σου ὑπενθυμίζει:

Ἐνδόξων οἰκῶν ἀγωνιστῶν. Στὴν ἀφίξίν σου πᾶσα καρδία Πάλλει, «Μιαούλη», Ἑλληνική, Ἡς πόθος εἶνε «Ἐλευθερία καὶ ἡμετέρα αὐτὴ ἡ γῆ». Τὴν ἀνθοδέσμην προσφέρω ταύτην

Εἰς Σὲ, τοῦ ἔθνους γενναίου Ναύτην,

Μετὰ τῶν ἄλλων συνευχομένη τῶν Ἑλληνίδων τῶν παρουσῶν, Ἴνα ἀθάνατος πάντῃ μὲν Ἰμῶν ἡ δόξα τῶν Κριεζῶν.

Εἶπατε, Ναῦται, εἰς τὴν Πατρίδα

Καρδίαν ὅτι Ἑλληνικήν ἔχομεν πάντες, καὶ τὴν ἐλπίδα Ἐπὶ Σημαίαν τὴν Ἐθνικὴν.

Λευκωσία, 30 Μαΐου 84.

Κύριε Σαλπικτά.

Ἐδοξε πρόχθες κάμοι περιηγηθῆναι καὶ πλεῖστον ὅσ' Ἀγγλῶν ἔργα ἐν Νικησίᾳ ἐπισκέψασθαι. Τὴν ἐκ τοῦ Σατραπείου ὄθεν πρὸς τὸ Ἀρμοστεῖον ἄγουσαν καὶ διὰ τῆς Πύλης ἢ τῆς Πύλης καλέουσι διερχομένην λαβῶν, ἢ καὶ ὁδὸς Βικτωρία κέκληται, ἐκεῖ ἐνθ' ἡ Πύλη αὕτη ἐστὶ, ρεῦμα ἀέρος σφοδρὸν ὀδμαλέου κατέκλυσε μου ρινὰ τε ὠτά τε. (ὠ!τούτη εἶνε γλῶσσα ποῦ ἐννοεῖ ἡ Herald in Cyprus) Τί τοῦτο διεπυθανόμην;—Τοῦτ' ἐστὶ συνεργεῖον ὃ ἡμεῖς «τταπάχαναν» καλέομεν ἔφη μοί τις— πῶς οὖν Ἀγγλοὶ τοῦτ' ἠνέχθησαν ὅπερ τῆ βαρεῖα ἦν ἐκπέμπει ὀδωδὴ ζύμπαν μὲν τὸ Ἄστν ζύμπασαν δὲ ταύτην τὴν τῷ ὑψηλῷ τῆς Βασιλίσσης ὀνόματι τετιμημένην ὁδὸν καταμολύνει;...

Σ. Σ. (ὦ ὦ! εἰ πῶς σοῦ φαίνεται Herald in Cyprus; δὲν φαίνεται ἐκ τοῦ ὕφους τῆς συντάξεως ὅτι ὑψηλὴν κατέχει θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ; ὦ βεβαία.)

Κατάβα κάτω ἀδελφε κομμάτι πὸ κεῖ πάνω νὰ καταλάβωμεν τί λέγεις; τί; διὰ τὸν τταπάχαναν ἔρωτᾶς; ἐκεῖνος εἶνε ἀναγκαῖος νὰ καθαρῶν τὸν ἀέρα τῆς Λευκωσίας· δὲν παρατηρεῖς ὅτι χάριν του, ἐνῶ ἐξωδεύθησαν τόσα καὶ τόσα δι' ἐκείνον τὸν δρόμον, τώρα τὸν ἀφῆσαν καὶ τὸν ἐγύρισαν π' ἄλλου;

ναὶ ἰσχυρῶς γὰρ πέπηκται τταπάχανας (ἐβγήκα κ' ἐγὼ τώρα μίαν στιγμὴν φυλὰ) ἐκατάλαβες τώρα; Ω.

Λευκωσία.

Κύριε Σαλπικτά.

Ἡ ἀσυνικία σου πολλὰ πράγματα ἀκαλύπτει· ἀλλὰ ἐς τὴν ἀγορὰν μας δὲν καταβαίνει φαίνεται εἰδύλου, καὶ ἀναγκάζομαι ἐγὼ νὰ σοὶ γράψω, καὶ παρακαλῶ νὰ τα δημοσιεύτη.

Τινὲς τῶν παζαριωτῶν μας, πτωχοῦται καὶ ἰδίως μερικὸι ἐξ ἐκείνων εἰς πολλοῦσι δέρματα, τὸ ἔχουσι φαίνεται ἄμα, τρεῖς νὰ ζυγίζωσι σωσά. Ἐπανελημμένως ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀνεκάλυφα δέρματα ἑλλίπη τὰ ὅποια ἐπωλήθησαν εἰς χωρικούς. Τοὺς τοιοῦτους ἀνάγκη νὰ τοὺς κάμωμεν γνωστοὺς διότι ὁ χωρικός πλανώμενος ὅτι ἀγοράζει πρᾶγμα εὐθὺν τρέχει πρὸς ἐκεῖνους, ἐνῶ μὲ τὸ ζυγισία τοῦτο ἀγοράζει τὸ πρᾶγμα 20 τοῖς 100 ἀκριβώτερον πρὸς τοῦτους δὲ κατασρέφεται οὕτω καὶ τὸ δικὸν μας ἐμπόριον.

Ἀργότερον, κ. Σαλπικτά, εἰν τὸ κακὸν ἐξακολουθῆ, θέλω δημοσιεύσει ὑπ' ἐσθῆν μου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν τοιοῦτων.

Λεμησσός, 2 Ἰουν. 84.

Εἰς παζαριώτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Herald in Cyprus σὰς εἶπα ὅτι κοιμάται μέρα μεσημέρι καὶ ὄνειρεύεται, καὶ δὲν τὸ πιστεύετε πρὸς μὲν λέγετε ὅτι εἶνε ἀπὸ ἄλλο πάθος ποῦ πάσχει. Ἐς τὸ τελευταῖον τῆς φύλλον, πρῶτα λέγει ὅτι δὲν ξεύρει ἑλληνικὰ καὶ τῆς εἰδείξαν ἄλλοι μίαν παράγραφον τῆς Σαλπικτός· ἔπειτα λέγει ὅτι ἡ παράγραφος ἐκεῖνη ἦτο εἰς κακὴν ἑλληνικὴν γραμμὴν καὶ δὲν ἔβγαλεν ἔννοιαν, καὶ μᾶς συμβουλεύει νὰ μάθωμεν γλῶσσαν· πᾶρα κάτω δὲ λέγει ὅτι ἐκ τῆς συντάξεως τῆς παραγράφου ἐκατάλαβεν ὅτι ὁ γράψας δὲν ἀνήκει εἰς πολλὰ ὑψηλὴν κοινωνικὴν βαθμίδα!!! Ἐἴπα τώρα κρίνατε καὶ πετε ἂν δὲν ἦνε σωστά ὅσα λέγω. Μᾶς παραπέμπει ἀκόμη εἰς τὸν Σχολάρχην νὰ μάθωμεν καλοὺς τρόπους. Σὰς ἐκαμαν λοιπὸν ἐντύπωσιν οἱ τρόποι ἀνδρὸς ὑπερασπιζομένου ὅλαις δυνάμεσι τὸ καλὸν ὄνομα τῆς πατρίδος του· φοβερὸν λοιπὸν κολάφισμα θὰ ἦτο, διὰ νὰ μὴ τὸ λησμονήσῃτε τώρα τόσους μῆνας, ἀλλ' ἦτο ἀνάλογον πρὸς τὴν κακεντρέχειαν, ἣν εἰδείξατε φίλε μου.

Ἡ παράγραφος ἦτο σαφιστάτη εἰν ἦτο ὅπως εἰς καλλιτέραν ἑλλην.

θά την ένοούσε, δέν ύ-
πάρχει άμφιβολία, ώς έννοεί την
διάφοράν του Herald in Cyprus. ύ-
περ σκώπτει, άπό του Cyprus He-
rald. Τοιαύτας λεπτότητας καλή
μου Herald in Cyprus θά ένδεις τό-
τε μόνον έάν έμάνθανες Έλληνη-
κην, άλλ' όχι ώς ξεύρεις την Άγ-
γλικήν, διότι τότε θά ζητήσ πάλιν
νόημα έκ τών λέξεων και ουχι
έκ του πνεύματος. Έχεις
δίκαιον ότι δέν ένόησες την παρά-
γραφον, και την παρεμόρφωσας,
άλλά τό αίτιον δέν είνε ή γλώσσα,
ήν αναγκαίως μεταχειρίζομεθα·
«ή στραβάρα έν 'πό μέσα σου.»

Ό κ. Άλέξανδρος παρεκάλεσεν
ήμάς νά δηλώσωμεν ότι άδίκως
παρεπονήθησάν τινες κατ' αύτου
και έδημοσιεύθη και είς την «Σάλ-
πιγγα» ότι κατά την νύκτα τής
άφιξεως του «Ν. Μιαούλη» έπώλη-
σε πολύ άκριβά ποτά και λοιπά·
60 μόνον παράδες έπερνε τά ποτά
διά τόν λόγον ότι τώ έλειψαν αί
καθέκλαι και είχεν ένοικιάση πρός
έν γρόσιον την μίαν.

Κύριε Τρομπετάρη.

Είς τό χωρίον μας συνίβη κάτι, φο-
βούμαι όμως νά σοϋ τό γράψω διότι θά
τό τρομπετάρης 'ς όλον τόν κόσμον, ή
τότε θά γίνη «επανάστασις τών γερόντων»
σοϋ τό γράψω λοιπόν και μή τό πής είς
κανένα (μόνον 'ς την τρομπέττα θά τό
πώ). Ένας γέρωσ άνω τών 65 χρόνων τά
κατάφερε με την γρηάν του και έμειναν
ούμφωνοι και τόν ένύμφευσε με μίαν νέαν
18 χρόνων· κατά τό παρόν ό γέρωσ κ' ή
γρηά είνε πήττα και μελι' ή άδειμ του γά-
μου έδόθη άπό την Έκκλ. άρχήν μας.

Όμιδω την 2 Ιουνίου 84

Σ. Σ. (Επιθυμούμεν και θά προσπα-
θήσωμε, νά μάθωμεν πού έχει τας βάσεις
του τό πρό τής άδειας γάμου απαιτούμε-
νου διαζύγιον· διότι τά αίτια διαζύγιου
είνε σαφώς ώρισμένα είς τούς Έκκλησ.
κανόνας.)

Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Σ .

Παπ. Καλ' ήμέρα Ουστά· πού τρέχεις
με τόσην φούρκαν άδελφέ; τί έπαθες; γιά
πέτ μου, κ' αν ηναι καμμιά δουλιά πού
μου φερνά νά σοϋ βοηθήσω.

Ουστάς. Λάμνε παπά στην εύχήν του
Χριστού κ' αφήτέ με ησυχον· κανεί με τό
μαράζην μου.

Παπ. Μα τί έχεις άδελφέ χριστιανέ
μου, μήπως ησαι άρρωστος· νά σε διαβά-
σω τούς ζορκισμούς τό τετραζάγγελον
κ' ευχαριστουμαι μ' ένα τρία παρά δέκα.

Ουστάς. Ούφ! και με ζάλισσε· ψάλ-
λους μιά τσίερα γηρένεις και συ παπά

μου άρρωστος λαλεί μου· είμαι σαν τόν
βουν· μα νά την άρρωστίαν μου. Δέν κανεί
οί άλλοι ούλοι πελάδες πόχομεν στην κε-
φαλήν μας, σήμεραν εκάτέβην και ένας
άλλος πιασής, πιασής ταξιλάρης, μ' ένα
κοιρπάτζι στο σέριον, ό διαολογραμμυ-
τικός και ζητεί ριάλλια τζαί τούτος του
τασιόν και γ'ιωι πού ππαράν νά ζέσω
τό δόντι μου;

Παπ. (Κάπως ταραχθείς) Και τί συλ-
λωνίεσαι τώρα νά κάμης;

Ουστάς. Νά φύω πού τό σπῆτι γιά
νά μή με σεκουιστράρη κέπειτα νύχω· ί-
στορίαις και τραβάλια· αν χρωστης τζαί
συ παπά μου τρύπωσε στην εκκλησιάν
σου γιάτι αν σε γυρέψη τότε θά σε πιαση
και σενα ή άρρωστιά μου και θά ρκασθής
άλλον παπάν ή χότζαν νά σοϋ διαβάση
την Σολωμονιτζήν γή τό Κυπριανάρην κ'
άντι τρία παρά δέκα πού μου ζητάς θά
σοϋ πάρουν μίαν γεροσελήνα.

Παπ. Τό κακόν πούναι παρασεβκό
νυκτα και σπεριών δέν σηκώνει· άς πάω
ήμεσ στην εκκλησιάν νά παρακαλέσω. νά
προσευχηθώ γονατιστό, πέρκι τόν τρα-
βώσει ό Θεός και δέν δη τόνομά μου· πα-
πούτζιά μου τιμίστέ με· φτου... αν με δη
ας με γράψη.

Ό Σαλάτας.

Κοιλάνιον 14 Μαΐου 84.

Κύριε Σαλπικτά.

Καταχωρήσατε παρακλώ εις τας τή-
λις τής «Σάλπιγγος» πρός άπάντησιν
του χωρικού Χατζή τά εξής.

Σεβαστέ Γίροντα. Έάν προσήση κα-
νείς τό επίθετόν σου και τό πρωτογράμ-
μα του άλφαβήτου θά σοϋ περιγράζη καλ-
λίτερα. Πού στον διάολον έβρέθης ή συ
πάνω στην κεφαλήν τούς παπάδες δέν ύξέ-
ρω. Τώρα θά νομίσουν πολλοί ότι μου
δίδουν καμμιαν υίαν· πρόσφορον και δι-
ά·τούτο του· ύπερασπίζομαι· αλλά τέ-
τοια ιδέα νά μή ύπάρχη, διότι ουτε μου
έδωσαν ουτε σκοπόν έχουν νά μου δώσουν,
πρέπει όμως νά βλήρη κανείς την κριάδα
και νά μοιράζη τό τάπλωμα. Τί νομίζετε
ότι ύποφέρουν και αυτοί οί δυστυχείς ά-
πό τά καπρίσιά μας; π. χ. εγώ θέλω
νά άπολειτουρ μεί ή Έκκλησία είς τας έ-
πτά, διότι έχω τούς λόγους μου· άλλος
είς τας όκτώ διέτι βέβαια και αυτός έ-
χει τούς λόγους του, και άλλος κατ' άλλ-
λην ώραν, και ούτω καθέξής. Έ. με τό-
σας γνώμας πόχομεν έμεις πού νά εύρου
την ίσαν μας; μήπως δύνανται και αυτοί
νά κάμουν σαν τόν Νοστραδίν χότζαν με
άμαζοϋδεν; είναι λοιπόν αδύνατον νά μας
ευχαριστήσων, αυτε μεσημέρι αν μας έ-
βγάλουν ουτε μεάνυκτα. Και όμως ύ-
πάρχει εύκολία νά μειώωμεν όλον ευχαρι-
στημιοι και σύμφωνοι· ή ιδού πως. Η
Επιτροπή τής Έκκλησίας νά κανούζη
ή νά δημοσιεύη την κατά καιρόν άρμόζου-
σαν ώραν, ώστε νά γνωρίζη ή ό·ιερέυς πό-

τε νά αρχίζη ή οί Χριστιανοί πότε νά έρ-
χωνται, τό όποιον γίνεται και είς πολλὰς
των άλλων μερών Όρθοδόξους Έκκλη-
σίας, και τότε βέβαια θάρχωνται και ού
ψάλται 'ς την ώραν τους, και οί Χριστι-
ανοί.

Κακαβέλλης.

Φίλε μοι Κύριε Σαλπικτά.

Ένταυθα κατέστρεψαν την άκριδα αν-
θρωποι λίαν ανεργητικοί ως ό κ. Μ. Παυ-
λίδης κλπ. κουπανίσαντες αυτην μέσα 'σ
τό γδι, συν τη άκριδι δε και ύπερ τό
150 κοιλά σίτον. Ευχαριστούμεν την Σ.
ήμων Κυβέρνησιν, ητις αποστέλλει ημίν
τοιούτοις καταδιώκτας ναι ή τυχοδιώ-
κτας. Απασα ή ένταυθα άκρις χαιρετώ-
σα τούς καταστροφείς αυτης εύχεται τοις
ίνα πάντοτε επισκέπτονται τούτην πρός
αναζωογόνησιν της.

Φλύαρόν τινα μεμούρην τούνομα Βασι-
λάκην υιόν Ηυρίτιδος παρακαλούμεν ίνα
παύση έξυβρίζων οιοιδήποτε άνθρωπον
έντιμον.

Πολλοί διδάσκαλοι κύριε Σαλπικτά
φοβούμενοι τό τσακκελοϋδιννννν
δέν τιωρῶσι τούς άτάκτους τωμμαθητάς
και ούτως οί διδάσκαλοι κατήνησαν μα-
θηταί. Τί πρέπει νά γείνη εις την περιστα-
σιν ταύτην; Οδηγήσατέ παρακαλούμεν.

Τσάππα.

Άστρομερίτης 28 Μαΐου 84.

Λύσις του αίνιγματος ιβ'.

Γαλα.

Λυτήρες. Σ. Μ. Άλ. Πορφυρόπουλος,
Π. Χ. Μουδιός, Η. Ι Βοντιτζιάνος, Ζωή
Γ. Κάρταλη. Έκ Βατιλής Χ. Ζαχαριά-
δης, Β. Θεοχαριδης, ή Γ. Πρωτοπαπᾶ.

ΑΙΝΙΓΜΑ ιγ'.

Όπου ύπάρχουν θάνατοι

λύται άπελπισία,

Έκει 'νε αναπόφευκτος

κ' έμου ή παρουσία

Μεταβολήν ταϋ τρίτου μου

ψηφίου δ' αν ποιήσης,

Τότε εντός βασιλικών

μεγάρων με εύρήσης·

Και άνευ τής μεταβολής

του τρίτου μου ψηφίου,

Άνηλεής αν δήμιος,

την κεφαλήν μου άφείλη,

Με μετατρέπει εις ποταμόν,

εύθως χωρίς νά θέλη·

Έκ τών σπουδαιών μάλιστη

πάσης τής ύψηλίου,

Ε. Κ. Δ.

Έκ του Τυπογραφείου "Αληθείας"